

Dosarul nr. 3ra-479/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Gh. Stratulat,

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru,

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la acțiunea lui Oleg Calinev împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 31 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din data de 24 mai 2017,

C O N S T A T Ă :

Oleg Calinev la 05 septembrie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (*în continuare IGP al MAI*), solicitând anularea ordinului nr. 461 ef din data de 04 august 2016 privind aplicarea sancțiunii disciplinare „mustrare”. (f.d. 3-6)

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că activează în organele de poliție de mai bine de 15 ani, deținând gradul special de maior de poliție.

Prin ordinul IGP al MAI nr. 461 ef din data de 04 august 2016 a fost sancționat disciplinar cu „mustrare” pentru încălcarea prevederilor art. 26, alin. (1), lit. b) și c) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, pct. 5 și 25 ale Instrucțiunilor privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobate prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, manifestată prin neînregistrarea la 01 iulie 2016 a informației privind sustragerea bunurilor din locuința lui Ion Negruța și prin refuzul de a-i primi plângerea.

În opinia reclamantului aplicarea sancțiunii disciplinare cu „mustrare” este ilegală și nefondată, ori nu a fost efectuată o anchetă de serviciu privind constatarea abaterilor disciplinare incriminate, nefiind stabilit clar și evident că a comis abateri disciplinare.

Declară că temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare a servit plângerea înaintată de către Ion Negruța, precum că Oleg Calinev la 01 iulie 2016, în timp ce se afla pe adresa mun. Chișinău, or. Durlăști, str. M. Eminescu 20 și documenta un caz contravențional, ar fi refuzat să primească plângerea sa, prin care a sesizat că din casă i s-au sustras lucrurile personale. Indică că faptele expuse în plângere contravin realității.

Menționează că s-a prezentat la această adresă la plângerea telefonică a unui vecin, care a semnalat poliția despre scandalul provocat între chiriașii lui Ion Negruța. La fața locului a stabilit că o parte din chiriași au părăsit locuința, iar chiriașului, care a rămas în locuință, i-a întocmit un proces – verbal cu privire la contravenție. În timp ce documenta cazul s-a apropiat Ion Negruța, care avea pretenții cu privire la atragerea la răspundere contravențională a chiriașului și indicând că chiriașii, care au plecat, au lăsat dezordine în casă. Despre furt nu a comunicat nimic, ori Ion Negruța nu a ieșit din casă pentru a putea bănuși că-i lipsesc careva lucruri personale, dar venea dintr-o direcție necunoscută.

Mai mult s-a stabilit că Ion Negruța a depus plângerea privind sustragerea bunurilor la Inspectoratul de Poliție Buiucani, peste jumătate de lună, adică la 15 iulie 2016.

Astfel, nu este clar cum s-a ajuns la concluzia aplicării sancțiunii disciplinare „muștrare”, în cazul când nu s-a demonstrat faptul refuzului de a primi plângerea lui Ion Negruța privind comiterea unui furt.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din data de 24 mai 2017 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg Calinev, s-a anulat ordinul IGP al MAI nr. 461 ef din data de 04 august 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Oleg Calinev. (f.d. 49, 52-54)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 31 octombrie 2017 a respins apelul declarat de către IGP al MAI, a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din data de 24 mai 2017. (f.d. 79, 80-84)

Împotriva deciziei instanței de apel, la 13 februarie 2018 IGP al MAI a înaintat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție și neîntemeiată. (f.d. 92-96).

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanțele de judecată la emiterea hotărârilor nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, interpretând eronat legea.

De asemenea, a menționat că instanțele de judecată eronat au ajuns la concluzia privind ilegalitatea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Oleg Calinev, ori nu se argumentează și nu se face trimitere nici la un act normativ, care ar stabili că ordinul contestat contravine legii.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 31 octombrie 2017, expediată participanților la proces la data de 20 decembrie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește însă din conținutul cererii de recurs rezultă că IGP al MAI a recepționat decizia la data de 29 decembrie 2017.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de către IGP al MAI la 23 februarie 2018, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către IGP al MAI este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către IGP al MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa

cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Argumentul recurentului invocat în instanța de recurs, precum că instanțele de judecată au examinat o acțiune tardivă, este neîntemeiat, ori potrivit art. 112, alin. (2) CPC dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare, la caz ultima zi de declarare a acțiunii este 03 septembrie 2016, zi nelucrătoare, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 05 septembrie 2016, următoarea zi lucrătoare.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către IGP al MAI inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas